

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 820/2025
01.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слађана Арсића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лебану СПК 3/24 од 01.04.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 30/25 од 17.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слађана Арсића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лебану СПК 3/24 од 01.04.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 30/25 од 17.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лебану СПК 3/24 од 01.04.2025. године одређено је да ће се казна затвора у трајању од 10 месеци, на коју је осуђен окривљени АА правноснажном пресудом Основног суда у Лебану СПК 3/24 од 22.04.2024. године, а за коју казну је истом пресудом одређено да се има извршити у просторијама у којима станује без примене мере електронског надзора, изврши у Окружном затвору у Лесковцу. Окривљеном АА се има урачунати у издржавању казну затвора време проведено на издржавању казне затвора у просторијама у којима станује почев од 11.02.2025. до 11.03.2025. године, на основу члана 45. став 4. КЗ и члана 29. став 1-3 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кж2 30/25 од 17.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Слађана Арсића, изјављена против решења Основног суда у Лебану СПК 3/24 од 01.04.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слађан Арсић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 406. ЗКП и повреде закона из члана 68. став 1. тачка 2., 3., 9. и 10. ЗКП, са предлогом да Врховни

суд усвоји поднети захтев, преиначи у целини или делимично првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку или само другостепену одлуку или укине у целини или делимично првостепену и одлуку донету у поступку по редовном правном леку или само другостепену одлуку и предмет врати на поновну одлуку органу поступка или на суђење првостепеном или другостепеном суду, с тим да се поступак може одржати пред измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Слађан Арсић, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Међутим, у образложењу захтева, иако наводи да се побијана решења заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, те нумерише одредбу члана 406. ЗКП, као незаконити доказ истиче допунски извештај повереника од 01.04.2025. године, а који је по наводима одбране, необјективан, противречан и накнадно исконструисан у односу на првобитни извештај од 12.03.2025. године. Бранилац окривљеног у захтеву у суштини оспорава чињеничне разлоге који су од утицаја приликом доношења одлуке о измени начина извршења казне затвора, у смислу одредбе члана 45. став 3. и 4. КЗ. Оспоравајући наведено, бранилац се опширно бави анализом чињеничних навода из извештаја и допуне извештаја повереника, те изводи сопствене закључке у погледу поступања суда у наведеној ситуацији, да је суд требало да саслуша окривљеног, предложене сведоке, као и повереника како би донео закониту и правилну одлуку, на који начин полемиче са чињеничним питањима и доказима изведеним пред првостепеним судом и изводи сопствене закључке у погледу утврђеног чињеничног стања, у смислу члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац истиче да је поступањем првостепеног суда, окривљеном повређено право на одбрану у смислу члана 68. став 1. тачка 2), 3), 9) и 10) ЗКП, из разлога што побијано решење није достављено браниоцу окривљеног, који је окривљеног бранио у току трајања кривичног поступка, на који начин му је онемогућено улагање правног лека у име окривљеног.

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 45. став 3. и 4. КЗ и члана 440. ЗКП, као и члана 68. став 1. тачка 2), 3), 9) и 10) ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић